

Koyribreytin — vandamikla spæliplássioð hjá børnum

Økið um ferðslutryggileikan og fáid børnum annað spælipláss enn koyribreytina

Børn spæla har høgligast er og har best liggur fyri. Hetta er í alt og mongum ferum á alfaravegi. Tað er tó ikki tí, at tey munnu halda tað vera stuttligast at spæla millum bilarnar, men av teirri orsök, at onnur hósandi pláss eru ikki.

Í útstykkingum verða ofta umstøðurnar hjá børnum gloymdar. Okkara landslag er so háttat, at einasta slætta økið til bóltspæl, at aka, tá kavi er og til annað spæl, er vegurin. Annaðhvørt hetta er landsvegurin gjøgnum bygdir ella á teimum smærri og ofta krókutu

bygdavegunum.

Hetta er vandamikið spæl og ofta hendir vanlukkan.

Spurningurin er so, hvat kann gerast.

Vit kunnu seta upp ferðaavmarkingar, skelti, forðingar so bilarnir ikki fáa koyrt so skjótt, betri ferðslufrálaru í skúlunum, at tey, sum eiga børn, greiða teimum væl og virðiliga frá vandanum og somuleiðis kann koyrifrálæran ivaleyst betast munandi. Í hvussu so er, at peningapungurin ikki verður avgerandi fyri hvussu nógvur koyritimar ein tekur.

Tað ber eisini til gjøgnum útvarp, sjónvarp og bløð at upplýst um ferðslu og kommunurnar kunnu eisini vera eitt sindur meira við. Eitt nú at skipa skulagardarnar sum spælipláss, har hesin møguleiki ikki er til nú.

Vandin er sjálvandi størstur har landsvegurin gongur beint gjøgnum bygdina enn har ferðslan verður leidd uttanum. Men í báðum ferum kann eitt hvørt gerast, og tað er ikki vist, at hetta kostar teir nógvu pengarnar.

Rúsdrekkakoyring hevur fært mangan vanlukku við sær. Ofta tá koyrt

Súsanna Holm, valevni Javnaðarflokksins í Norðstreymoy

verður úr dansi. Tí er uppskotið um busskoyring frá dansistøðunum eitt gott hugskot.

Øll neyðug trygdartil-tøk eiga at verða sett í verk beinanvegin og í framtíðarplanleggingini eiga vit at hava frammar-laga í huganum, at gera børnunum trivnaðarmøguleikar, so tey ikki bert hava koyribreytina at halda seg til.

Súsanna Holm

Hetta landsstýrið tryggjaði okkum fast samband um Vestmannasund

— meðan undanfarna ikki so frægt sum vildi seta kanningar í verk

Fólkaflokksmenn í Vágum vita ikki hvørjum beini teir skulu standa nú tað

nærkast vali.

Og orsøkin er heilt einfalt tann, at ongantið í

søguni eru so tíðandi avgerðir tiknar Vágoyinni til framburðs sum í hesum valskeiðinum.

Teir hava av øllum alvi roynt at billa Vágafólki inn, við illgitingum, heilum og hálvum lygnum, at Javnaðarflokkurin hevur roynt at stöðga, og tá tað so ikki eydnaðist, at útseta gerð av fóstum sambandi um Vestmannasund.

Hetta er tað reina tvætl og tað vita teir best sjálvir. Øll slík tala og skrivning visur bert hvussu ørkymlaðir teir eru.

Nei, Vágafólk eiga at takka landsstýrinum og samgonguni fyri tað skilagóðu avgerð tey tóku við ferðasambandinum um Vestmannasund.

Hinvegin hevði kanska verið skilagott at litið aftur um bak og kanna eftir hvat hendi undir seinastu landsstýrissamgongu, í málinum um fast samband um Vestmannasund.

Tá hendi sanniliga ikki so nógv.

Baðir vágatingmenninir sótu í samgongu, og

skuldu sostatt kunna havt eina ávísu ávirkan á tann færa politikkinn. Annar teirra, Ivan Johannesen, var enná formaður í Figgjarnevndini.

Løgmaður ættaður úr oynni og síðst men ikki minst landsstýrismaðurin í samferðslumálum var fólkaflokksmaður.

Her skuldu so allar tær, eftir tí ein hevur lisið í seinastuni, neyðugu fyrirtreytirnar fyri einari skilagóðari loysn á ferðasambandinum til Vágoyinna verið uppfylltar.

Men gakk, so skuldi ikki vera. Hesir skilamenn valdu at leggja ferjuleguna inn Á Fjørð í Vestmanna.

Og harvið bleiv Vágoyggin send fleiri ár aftur í tíðina.

Ikki tí; tá sum nú, stríddust kommunur og valfeløg lið um lið. Hesi fólk, sum tá umboðaðu kommunur og valfeløg, royndu av øllum alvi at vísa á aðrar og betri loysnir, men onki hjálpti. Svárið var nei.

Okkara løgtingsumboð royndu eisini eftir færi

muni at sannføra sínar egnu um hvat rættast var at gera. Úrslitið av hesum kenna vit øl.

Teir royndu seg við ymiskum uppskotum. M.a. ferjulegu á Norðarugjógv, byrging við ella uttan siglingarreinu og teir royndu enná at fáa sett kanningar í verk í sundinum við tí fyri eyga at gera fast samband. Men onki hjálpti svári var; nei teir fingi frá sínum egnu. Vit hava ikki ráð, varð sagt.

Til endans máttu so okkara menn krúpa til krossin. Um talan var um vanligt politiskt máttloysi ella um sokallaðar politiskir rossahandlar lógu til grund ja, tað fáa vit nokk ongantið at vita.

Løgtingsmaðurin Ivan Johannesen setti í 1983 Páll Vang fyrispurning í tinginum um fasta sambandið. Svárið hann fekk kann ikki sigast at vera serliga positivt.

Eitt brot úr svarinum frá Páll Vang er soljóðandi:

Landsstýrið hevur hildið tilíkar útreiðslur vera

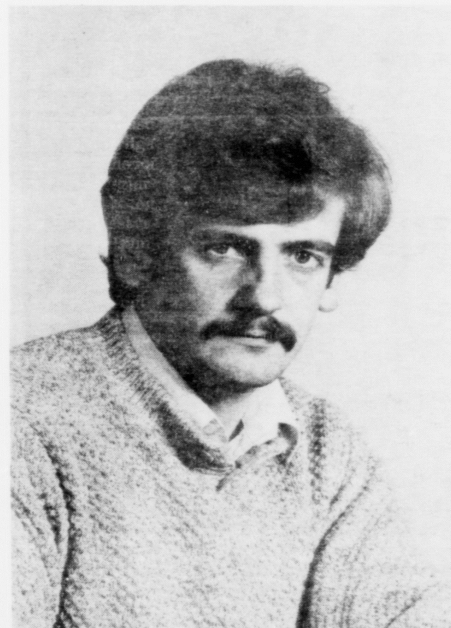
so stórar í mál til okkara figgjara, at ikki varð grund til lóttuni at fara undir eitt umfangandi, kostnaðarmiklu og tíðarkrevjandi kanningararnar, sum tey gerast, aðrenn endur stöðga kann takast.

Hetta visur bert hvussu stóð til landsstýrisfólkarnar meðan Sambandið hevði lógmann og figgjarnevndarformannin og Fólkaflokkurinn landsstýrismannin, m.a. í samferðslumálum.

Soleiðis royndust okkara menn í samgongu, munandi betur hevur gingist í hesum valskeiðinum. Málið við, tí fasta sambandinum um Vestmannasund hevur nú takka verið núsitandi samgongu fingi fyri okkara viðkomandi, eina góða loysn.

Politiskt er málið loyst á ein skilgóðan hátt. L.v. sum er tann útinnandi myndugleikin er farin til verka, og meta teir at arbeiði verður liðugt um 3 ár.

Jóhannes S. Ellefsen

Jóhannes S. Ellefsen, valevni Javnaðarflokksins í Vágum